

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/24/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5710010960                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.04.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Piovartsy         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:5710010960.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného T. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podanom v prospech obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Martin z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010, na neverejnom zasadnutí konanom 25. apríla 2017 s verejným vyhlásením rozsudku, podľa § 382a Tr. por., § 386 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. a § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por. takto

### rozhodol:

Uznesením Okresného súdu Martin z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010,

bol porušený zákon

v ustanovení § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného T. T..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu sa zrušuje.

Zrušuje sa aj uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 4. decembra 2013, sp. zn. 2 Tos 101/2013.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Martin sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

### Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010, podľa § 416 Tr. por. vyslovil, že z dôvodu uvedeného v § 68 ods. 2 Tr. zák. sa obvinený T. T. v trojročnej skúšobnej dobe podmienecného prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Martin z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP

93/2010, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 1 (jeden) mesiac a 12 (dvanásť) dní z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, uloženého rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008, a celý trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace z pôvodne uloženého trojmesačného trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina z 13. júla 2010, sp. zn. 32 T 115/2008, z ktorých bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Martin z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP 93/2010, vykoná.

Proti uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorá bola uznesením Krajského súdu v Žiline zo 4. decembra 2013, sp. zn. 2 Tos 101/2013, ako oneskorene podaná v zmysle § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietnutá.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“) podľa § 369 ods. 1 Tr. por. na podnet predsedníčky Okresného súdu Martin podal proti uzneseniu Okresného súdu Martin z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010, právoplatnému dňom 19. októbra 2013, včas (dňa 30. marca 2015) dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 2 Tr. por. s odôvodnením, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanovení § 68 ods. 4 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného T. T..

V bližšom odôvodnení dovolacieho dôvodu minister spravodlivosti, sumarizujúc fakty konania predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia napadnutého dovolaním, konštatoval pochybenie, ktorého sa Okresný súd Martin dopustil, keď v trestnej veci obvineného T. T. rozhodol o vykonaní trestu odňatia slobody vo výmere vyššej o 3 mesiace ako malo byť nariadené. Objasnil, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1 T 66/2008 obvinený nastúpil na výkon trestu dňa 8. júla 2008 a tento trest vykonával až do dňa 26. augusta 2010, kedy bol podmiennečne prepustený, a teda z trestu uloženého mu v tejto trestnej veci vo výmere 3 roky dovtedy vykonal 2 roky 1 mesiac a 18 dní. Zvyšok tohto trestu tak predstavoval 10 mesiacov a 12 dní. Keďže obvinený bol podmiennečne prepustený aj z výkonu trestu uloženého mu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 32 T 115/2008 vo výmere 3 mesiace, ktorý dovtedy ani nezačal vykonávať, pri rozhodnutí o neosvedčení sa v skúšobnej dobe bolo rozhodnuté aj o výkone tohto trestu. Vychádzajúc z uvedeného, minister spravodlivosti uzavrel, že podľa správnosti predstavuje zvyšok trestu, ktorý ma obvinený vykonať, v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod sp. zn. 1 T 66/2008 10 mesiacov a 12 dní a v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod sp. zn. 32 T 115/2008 3 mesiace, spolu teda 1 rok, 1 mesiac a 12 dní, a nie tak, ako napadnutým uznesením rozhodol Okresný súd Martin, keď nariadil výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok 1 mesiac a 12 dní a súčasne aj výkon celého trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, a teda dohromady nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok 4 mesiace a 12 dní. Záverom minister spravodlivosti dodal, že nakoľko sa jedná o pochybenie, ktoré by mohlo mať reálny dopad na práva a slobody obvineného T. T., súčasne s podaním dovolania rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. o prerušení výkonu napadnutého rozhodnutia a o prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Okresného súdu Martin z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010, bol porušený zákon v ustanovení § 68 ods. 4 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného T. T.; aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Okresného súdu Martin zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad; a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Martin prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodoval.

Rovnopis dovolania ministra spravodlivosti bol v zmysle § 376 Tr. por. súdom prvého stupňa doručený na vyjadrenie obvinenému, jeho obhajkyňi, Okresnej prokuratúre Martin a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu ministra uviedol, že po preskúmaní súvzťažného spisového materiálu Okresnej prokuratúry Martin, sp. zn. 3 Pn

416/10/5506, má za zrejmé, že podané dovolanie ministra spravodlivosti proti napadnutému rozhodnutiu Okresného súdu Martin je za súčasného naplnenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. dôvodné.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Miriam Podhradskej vyjadril aj obvinený T. T., ktorý, zastávajúc názor, že minister spravodlivosti uviedol v podanom dovolaní všetky skutkové a právne relevantné skutočnosti, ktoré odôvodňujú, že napadnutým uznesením Okresného súdu Martin bol porušený zákon v ustanovení § 68 ods. 4 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v jeho neprospech, sa s predmetným dovolaním v plnom rozsahu stotožnil. Poukazujúc na skutočnosť, že pochybenie súdu prvého stupňa v danom konaní má reálny dopad na jeho práva, obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle petitu podaného dovolania ministra spravodlivosti.

Vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Martin a obvineného podané k dovolaniu ministra spravodlivosti boli súdom prvého stupňa doručené ostatným stranám trestného konania, ktoré už na ne žiadnym spôsobom nereagovali.

Následne súd prvého stupňa po opakovanom odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní predloženého spisového materiálu a obsahu dovolania zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti proti napadnutému právoplatnému uzneseniu okresného súdu je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 371 ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1, § 372 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., v dovolacom konaní bola splnená i podmienka podľa § 373 ods. 2 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 Tr. por. ani § 392 ods. 1 Tr. por.

Zároveň dospel k záveru, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por. tak, ako je obsahovo vymedzený dovolateľom (porušenie § 68 ods. 4 Tr. zák. (správne § 68 ods. 2 Tr. zák.) a § 416 Tr. por.), je v prospech obvineného, je zjavne preukázaný a je teda zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386, § 388 ods. 1 Tr. por., preto v zmysle § 382a Tr. por. rozhodol o dovolaní ministra spravodlivosti na neverejnom zasadnutí, na ktorom preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por., ktoré sú uvedené v dovolaní a ktorými je dovolací súd podľa § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 3 PP 93/2010, zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z obsahu príslušného spisového materiálu vyplýva, že dovolateľ, ale aj predsedníčka Okresného súdu Martin, ktorá podala podnet na podanie dovolania, a napokon aj prokurátor Okresnej prokuratúry Martin a obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne vo svojich vyjadreniach, súdu prvého stupňa zhodne vytkli jeho pochybenie, ktorého sa mal dopustiť, keď, postupujúc podľa ustanovení § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por., dovolaním napadnutým rozhodnutím v rozpore so zákonom nariadil výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere vyššej o 3 mesiace, ako malo byť nariadené.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podľa § 416 Tr. por. o tom, či sa podmienene prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmienene prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v dovolaní ministra spravodlivosti a v danom prípade považuje za jednoznačné, že zo strany konajúceho súdu prvého stupňa došlo pri určení zvyšku trestu odňatia slobody, ktorého vykonanie dôsledkom neosvedčenia sa obvineného v skúšobnej dobe okresný súd nariadil, k chybe v počítaní.

V prejednávanej veci Okresný súd Martin uznesením z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 PP 93/2010, vyslovil, že obvinený T. T. sa v trojročnej skúšobnej dobe podmienene prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Martin z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP 93/2010, neosvedčil, a nariadil výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, 1 mesiac a 12 dní z pôvodne (rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008) uloženého trojročného trestu odňatia slobody a celého trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace z pôvodne (rozsudkom Okresného súdu Žilina z 13. júla 2010, sp. zn. 32 T 115/2008) uloženého trojmesačného trestu odňatia slobody, z ktorých bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Martin z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP 93/2010.

Obvinený začal trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008, vo výmere 3 roky vykonávať dňa 8. júla 2008 s jeho predpokladaným koncom dňa 8. júla 2011, kedy mal nastúpiť výkon trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 13. júla 2010, sp. zn. 32 T 115/2008, vo výmere 3 mesiace s predpokladaným koncom jeho výkonu dňa 8. októbra 2011.

Po uplynutí výkonu dvoch tretín trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008, Okresný súd Martin, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, vyhovel žiadosti obvineného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a uznesením z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP 93/2010, tohto podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008, vo výmere 3 roky, a z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina z 13. júla 2010, sp. zn. 32 T 115/2008, vo výmere 3 mesiace. Z trestu uloženého obvinenému rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. júna 2008, sp. zn. 1 T 66/2008, pôvodne vo výmere 3 roky, tak obvinený v období od 8. júla 2008, keď nastúpil jeho výkon, do 26. augusta 2010, keď bol z neho podmienene prepustený, vykonal 2 roky 1 mesiac a 18 dní. Zvyšok tohto trestu tak predstavoval 10 mesiacov a 12 dní. Nakoľko trest, uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina z 13. júla 2010, sp. zn. 32 T 115/2008, vo výmere 3 mesiace, obvinený do času rozhodnutia Okresného súdu Martin z 26. augusta 2010, sp. zn. 3 PP 93/2010, nezačal vykonávať, uvedeným rozhodnutím ho Okresný súd Martin podmienene prepustil z výkonu celého uloženého trestu. Tento trest tak ostal nevykonaný v celej uloženej výmere 3 mesiacov. V čase rozhodnutia o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmienene prepustenia tak zostatok trestov odňatia slobody, z výkonu ktorých bol obvinený podmienene prepustený, predstavoval 10 mesiacov a 12 dní v jednom prípade a 3 mesiace v druhom prípade, t.j. spolu 1 rok 1 mesiac a 12 dní, a nie 1 rok 4 mesiace a 12 dní, ktorých výkon dovolaním napadnutým rozhodnutím nariadil Okresný súd Martin.

Uvedenou chybou v počítaní, premietnutou do dovolaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, založil samosudca Okresného súdu Martin dôvod, pre ktorý najvyšší súd ako súd dovolací, dospel k záveru, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por. bol porušený zákon v ustanovení § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok smerujúci proti právoplatnému rozhodnutiu súdu je

spôsobilé vyvolať zrušenie alebo zmenu takéhoto rozhodnutia, čo predstavuje zákonom dovolenú výnimku z požiadavky stability a nemennosti právoplatných rozhodnutí. Dovolanie preto nie je generálne použiteľné a možno ho s úspechom uplatniť len vo výnimočných prípadoch, odôvodnených závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu, a to najmä z hľadiska jeho dôsledkov vo vzťahu k dotknutej osobe. Pochybenie súdu, spočívajúce v nariadení výkonu trestu odňatia slobody vo vyššej výmere, než v akej bol uložený právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, medzi takéto závažné pochybenia nepochybne patrí.

Prvostupňový súd porušil zákon v ustanovení § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného. Krajský súd uvedené porušenie zákona v sťažnostnom konaní nenapravil, keďže v súlade so zákonom rozhodol podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por. a sťažnosť obvineného ako oneskorene podanú zamietol.

Nesprávne použitie ustanovenia § 68 ods. 4 Tr. zák., hoci ide o § 68 ods. 2 Tr. zák., nemalo na rozhodnutie o podanom dovolaní vplyv, pretože najvyšší súd vychádzal z jeho obsahu a uvedené považoval za písársku chybu.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením okresného súdu bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por. v neprospech obvineného T. T..

Následne zrušil aj uznesenie Krajského súdu v Žiline, bez zrušenia ktorého nebolo možné zistenú nezákonnosť napraviť, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.